

РЕШЕНИЕ

№ 3652

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
закрито заседание на 28.06.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

като разгледа дело номер **77** по описа за **2010** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 250 от ГПК.

Постъпила е молба от процесуалните представители на Агенция Митници, в която твърди, че постановеното по делото решение е непълно, тъй като съдът не се е произнесъл в диспозитива по възражението за прихващане, направено от ответника в производството – Агенция Митници. Изразено е искане съдът да постанови решение, с което да допълни решение № 2038 от 17.04.2012 г. Направено е и искане за допълване на решението в частта му за разноските, тъй като с решението е отхвърлена исковата претенция за заплащане на лихви за периода от 30.11.2009г. до 03.04.2011г.

Ответникът изразява становище за неоснователност на искането, тъй като в мотивите на решението съдът е формирал ясна воля относно направеното от ответника възражение за прихващане, като е приел същото за неоснователно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

С решение № 2038 от 17.04.2012г., постановено по настоящото дело, Административен съд – София град е осъдил Агенция Митници да заплати на Н. З. А. сумата в размер на 9860.00 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 04.04.2011 г. до окончателното изплащане на сумата.

Съдът е отхвърлил предявения от Н. З. А. иск срещу Агенция Митници за заплащане на лихва върху сумата на обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСл за периода от 30.11.2009г. до 03.04.2011г. и е осъдил ответника да заплати на ищеца сумата от 1400.00 лв. деловодни разноси.

Молбата е подадена в срока по чл. 250, ал. 1 от ГПК, поради което е допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

В мотивите на решението съдът е разгледал направеното от ответника при условията на евентуалност възражение за прихващане, като е приел, че същото е неоснователно, тъй като обезщетенията по чл. 106, ал. 2 и ал. 4 от ЗДСл не могат за се прихващат от обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл.

Ответникът по един предявен против него иск може да предяви свое вземане чрез използване на два процесуални способа. Първият е чрез предявяване на насрещен иск, който ще осигури пълна защита на носителя на материалното право, без да се влияе от изхода по първоначалния иск. Вторият способ за защита е чрез възражение за прихващане, като в този случай двете вземания ще бъдат погасени до размера на по-малкото от тях.

В случай, че ответникът избере да осъществи защитата си срещу първоначалния иск като предяви вземането си чрез възражение, съдът не дължи произнасяне относно основателността на възражението в диспозитива на решението, тъй като не е предявен насрещен иск. Пълната защита на ответника като носител на материалното право се осъществява чрез насрещен иск. Възражението за прихващане е само средство за защита на ответника срещу предявения иск, но не и средство за самостоятелна защита, поради което резултатът, който може да постигне ответникът чрез възражение за прихващане, е отхвърляне на първоначалния иск поради погасяване на вземането по него чрез прихващане с вземането на ответника.

Мотивите на решението, с което съдът се е произнесъл по възражението за прихващане, формират сила на присъдено по отношение на вземането на ответника, когато съдът е установил неговото съществуване или несъществуване, т.е. ако има разрешение по него, според терминологията на закона /аргумент от чл. 298, ал. 4 от ГПК./

Ето защо, съдът счита, че искането на Агенция Митници за допълване на решението в тази му част е неоснователно, тъй като съдът се е произнесъл по цялото искане, с което е сезиран.

Съдът намира за основателно искането за допълване на решението в частта му за разноските. Налице е отхвърляне на исковата претенция за заплащане на лихва върху сумата на обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСл за периода от 30.11.2009г. до 03.04.2011г. и от страна на процесуалните представители на ответника е изразено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в проведеното съдебно заседание по делото на 25.01.2012г.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ДОПУСКА изменение и допълване на решение № 2038 от 17.04.2012 г. по административно дело № 77, по описа за 2010 г. на Административен съд – София град, 16 състав като

ОСЪЖДА Н. З. А., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция Митници сума в размер на 150 лв. (сто и петдесет) лв. разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Агенция Митници по чл. 250 от ГПК за допълване на решение № 2038 от 17.04.2012 г., постановено по адм.д. № 77/2010 г. по

описа на Административен съд – София град в останалата част.
Решението може да се обжалва пред Върховния Административен съд на Р. Б. в 14
дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: